

2. Второто основание е нарушение на принципа на правната сигурност

Ако се допусне, че Комисията е имала правомощия да приеме обжалваното решение (*quod non*), Словашката република в този случай твърди, че Комисията била нарушила принципа на правната сигурност. Словашката република счита, че преди приемането на обжалваното решение тя не е могла разумно да предвиди наложеното ѝ с него задължение.

3. Третото съображение е превратно упражняване на правомощия от страна на Комисията

Ако се допусне, че Комисията е имала правомощия да приеме обжалваното решение и че при това се е съобразила с принципа на правната сигурност (*quod non*), Словашката република в този случай твърди, че Комисията е упражнила превратно правомощията си. На първо място, Комисията допуснала явна грешка в преценката доколкото изисква от Словашката република да предостави финансови средства, въпреки че отчасти липсват каквито и да било загуби на традиционни собствени ресурси, а по отношение на останалата част загубите не били пряка последица от събитията, вменени от Комисията на Словашката република. На второ място, Комисията нарушила правото на защита на Словашката република и принципа на добра администрация.

4. Четвъртото основание е недостатъчност на мотивите на обжалваното решение.

В рамките на това основание за обжалване Словашката република твърди, че мотивите на обжалваното решение разкриват различни пороци и поради това трябва да се приемат за недостатъчни, което представлява съществено процесуално нарушение и противоречи на принципа на правната сигурност. Според Словашката република Комисията не е посочила в обжалваното решение правната му основа. Освен това тя не пояснявала как е стигнала до някои от заключенията си и не ги обосновавала. На последно място Словашката република счита, че в някои отношения мотивите на обжалваното решение са неясни.

Жалба, подадена на 24 ноември 2014 г. от DF срещу решението/определението, постановено на 1 октомври 2014 г. от Съда на публичната служба по дело F-91/13, DF/Комисия

(Дело T-782/14 P)

(2015/C 089/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DF (Брюксел, Белгия) (представител: A. von Zwehl, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решението на Съда на публичната служба (трети състав) от 1 октомври 2014 г. по дело F-91/13 DF/Комисия, в неуважената му част;
- Да отмени решението на Европейската комисия от 20 декември 2012 г.;
- Да осъди Европейската комисия да възстанови на жалбоподателя вече събраните от него суми, ведно с лихви за забава в размер на определения от Европейската централна банка процент, увеличен с 2 пункта; и
- Да осъди Европейската комисия да заплати всички съдебни разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание, изведено от нарушение на член 85 от Правилника за длъжностните лица и принципа на правна сигурност, тъй като в съответствие с релевантната съдебна практика Съдът на публичната служба трябвало да достигне до извода, че не може основателно да се поддържа, че едно от двете възможни тълкувания на член 4, параграф 1, буква б) от приложение VII към Правилника на длъжностните лица, а именно дали референтният период от 10 години завършва с първоначалното постъпване на служба или с постъпването на служба към организацията на командироване, е толкова явно неоснователно, че следва да се приложи член 85;
2. Второто правно основание, изведено от нарушение на принципа за недопускане на дискриминация и на член 19 ДЕС, доколкото поради прилагането на противоречащи и несъвместими разпоредби на националното право и правото на ЕС в областта на неоснователното обогатяване, жалбоподателят е подложен на дискриминация спрямо положение, при което се прилага само националното право, тъй като няма възможност да противопостави на Комисията обстоятелството, че обогатяването е престанало да съществува;
3. Третото правно основание, изведено от извъндоговорната отговорност на ЕС, тъй като, като е приела, че надплащането трябва да се счита за незаконосъобразно и като е разпоредила на жалбоподателя да възстанови надплатената сума на Комисията, последната му е причинила вреда.

Жалба, подадена на 5 декември 2014 г. — DenizBank/Съвет

(Дело T-798/14)

(2015/C 089/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: DenizBank A.Ş. (Esentepe, Турция) (представители: M. Lester и O. Jones, Barristers, R. Mattick и S. Utku, Solicitors)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение 2014/659/ОВППС от 8 септември 2014 година ⁽¹⁾ и Регламент (ЕС) № 960/2014 на Съвета от 8 септември 2014 година ⁽²⁾ (наричани общо „обжалваните мерки“), доколкото те се прилагат спрямо жалбоподателя;
- да обяви неприложимост съгласно член 277 ДФЕС по отношение на член 1 от Решението от 8 септември 2014 г. и на член 1, параграф 5 от Регламента от 8 септември 2014 г., и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят посочва четири правни основания за обжалването си.

1. Първото правно основание е нарушение от страна на Съвета на задължението му да посочи мотиви за налагането на обжалваните мерки спрямо жалбоподателя. По-нататък жалбоподателят твърди, че Съветът изобщо не е посочил мотиви за налагането на обжалваните мерки спрямо него, нито дори го е уведомил за включването му.